

LECTIO DIVINA SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Mk 3, 20-35

Évközi 10. vasárnap („B” év)

Íme, ők az én anyám és az én testvéreim!

PÉCSI EGYHÁZMEGYE

„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIAS 29,11)

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Íme, ők az én anyám és az én testvéreim!

Abban az időben:

Jézus az ő tanítványaival elment haza. Ismét olyan nagy tömeg gyűlt össze, hogy még evésre sem maradt idejük. Amikor rokonai ezt meghallották, odamentek, hogy elvigyék őt. Az a hír járta ugyanis, hogy megzavarodott.

Az írástudók pedig, akik Jeruzsálemből jöttek, azt mondták: „Belzebub szállta meg”, és: „A gonosz lelkek fejedelmének segítségével úzi ki az ördögöket.”

Ám ő magához hívta őket, és példabeszédekben szólt hozzájuk: „Hogyan űzhetné ki a sátán a sátánt? Ha egy ország meghasonlik önmagával, az az ország nem maradhat fenn. Ha egy család meghasonlik önmagával, az a család nem maradhat fenn. Ha a sátán önmaga ellen támad és meghasonlik önmagával, akkor nem maradhat fenn, hanem elpusztul. Az erősnek házába nem törhet be senki, és nem ragadhatja el a holmiját, hacsak előbb meg nem kötözi az erőset; így viszont már kirabolhatja a házat.

Bizony, mondom nektek, hogy az emberek fiainak minden bűnt megbocsátanak, és minden káromlást, bárhogyan is káromkodnak. De aki a Szentlelket káromolja, az soha nem nyer bocsánatot, azt örökös, bűn terheli.” (Azért mondta mindezt Jézus), mert azt terjesztették: „Megszállta a tisztátalan lélek.”

Közben anyja és testvérei is odaértek. Megálltak kint, üzentek érte és hívták. Körülötte tömeg ült. Azt mondták neki: „Anyád és testvéreid keresnek téged odakint.”

Ő így válaszolt: „Ki az én anyám és kik az én testvéreim?” Azután végighordozva tekintetét a körülötte ülőkön, ezt mondta: „Íme, ezek az én anyám és az én testvéreim! Mindaz, aki Isten akaratát cselekszi, az az én testvérem, nővérem és anyám!”

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

²⁰ Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον καὶ συνέρχεται πάλιν ὁ ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν.

És jön haza: és összejön ismét a tömeg, úgyhogy nem tudnak még enni sem.

²¹ καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ’ αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν, ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη.

És hallván az övéi eljöttek, hogy megfogják őt, ugyanis azt mondták, hogy magán kívül van.

²² καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

És a Jeruzsálemből lejött írástudók azt mondták, hogy Belzebúl van vele, és hogy a démonok fejedelmével úzi ki a démonokat.

²³ καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν;

És magához hívva őket példabeszédekben mondta nekik: „Hogyan tudja a Sátán a Sátánt kiűzni?”

²⁴ καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ’ ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη·

Ha egy ország önmagában meghasonlik (megoszlik), nem állhat szilárdan (nem maradhat meg) az az ország.

²⁵ καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ’ ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δυνήσεται ἢ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι¹.

Ha egy ház önmagában meghasonlik (megoszlik), nem állhat szilárdan (nem maradhat meg) az a ház.

²⁶ καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ’ ἑαυτόν καὶ ἐμερίσθη, οὐ δύναται στήναι ἀλλὰ τέλος ἔχει.

És ha a Sátán önmaga ellen támadt és meghasonlott, nem állhat szilárdan (nem maradhat meg), hanem vége van.

²⁷ ἀλλ’ οὐδεὶς δύναται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκευὴ αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

De az erős házába bemenne senki sem rabolhatja el mindazt, amije csak van, míg előbb meg nem kötözi az erőt, és azután kirabolja az ő házat.

²⁸ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσα ἐὰν βλασφημήσωσιν·

Bizony mondom nektek, hogy az emberek fiainak minden bűn és káromlás megbocsáttatik, mind, amelyekkel káromlanak.

²⁹ ὅς δ’ ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου ἀμαρτήματος.

Ha pedig valaki a Szentlélek ellen szól káromlást, annak nincs bocsánat örökre (az nem nyer bocsánatot soha), hanem örök kárhozatra méltó.”

³⁰ ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

Mert azt mondták: „Tisztátalan lelke van.”

³¹ Καὶ ἔρχονται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἔξω στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν.

És édesanyja és testvérei jöttek, és kint megállva küldtek hozzá hívva őt.

³² καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ Ἴδου ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω **ζητοῦσίν** σε.

És tömeg ült körülötte, és mondják neki: „Íme, az édesanyád és a testvéreid kint keresnek téged.”

³³ καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

És feelve mondja nekik: „Ki az én édesanyám vagy kik az én testvéreim?”

³⁴ καὶ **περιβλεψάμενος** τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ καθημένους λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου·

És körülnézve azokon, akik körülötte körben ültek, mondja: „Íme, az édesanyám és a testvéreim:

³⁵ ὃς γὰρ ἂν ποιῆσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

aki ugyanis megteszi az Isten akaratát, az fivérem és nővérem és édesanyám.”

1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

²⁰ ET VENIT AD DOMUM; ET CONVENIT ITERUM TURBA, ITA UT NON POSSENT NEQUE PANEM MANDUCARE.

²⁰ **Amikor hazament, ismét nagy tömeg gyűlt össze, úgyhogy még evésre sem maradt idejük.**

²⁰ Amint hazaértek, ismét olyan nagy tömeg gyűlt össze, hogy még kenyeret sem ehettek.

²⁰ **Mihelyt hazaértek, ismét nagy tömeg gyűlt össze, úgyhogy még evésre sem volt idejük.**

²⁰ *Azután haza térének. És ismét egybegyűle a sokaság, annyira, hogy még nem is ehetének.*

²⁰ Azután hazament, és ismét sokaság gyűlt össze, úgyhogy még enni sem tudtak.

²¹ ET CUM AUDISSENT SUI, EXIERUNT TENERE EUM; DICEBANT ENIM: “IN FUROREM VERSUS EST”.

²¹ **Amikor övéi ezt meghallották, mentek, hogy megfogják, mert azt mondták, hogy megzavarodott.**

²¹ Mikor hozzátartozói ezt meghallották, elmentek, hogy erővel hazavigyék őt, mert azt mondták: »Megháborodott.«

²¹ **Amikor övéi ezt meghallották, elindultak, hogy erővel magukkal vigyék, mert az volt róla a szóbeszéd, hogy elvesztette az eszét.**

²¹ *A mint az övéi ezt meghallák, eljövének, hogy megfogják őt; mert azt mondják vala, hogy magán kívül van.*

²¹ Amikor ezt meghallották hozzátartozói, elindultak, hogy erőnek erejével magukkal vigyék, mivel azt mondták: „Megháborodott.”

²² ET SCRIBAE, QUI AB HIEROSOLYMIS DESCENDERANT, DICEBANT: “BEELZEBUL HABET” ET: “IN PRINCIPE DAEMONUM EICIT DAEMONIA”.

²² **A Jeruzsálemből jött írástudók így nyilatkoztak róla: „Beelzebul szállta meg.” És: „Az ördögök fejedelmének segítségével úzi ki az ördögöket.”**

²² Az írástudók, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták, hogy Belzebub szállta meg, és az ördögök fejedelme által úzi ki az ördögöket.

²² **Az írástudók azonban, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták: „Belzebul szállta meg. Az ördögök fejedelmével üz ördögöt.”**

²² *Az írástudók pedig, a kik Jeruzsálemből jöttek vala le, azt mondták, hogy: Belzebúb van vele, és: Az ördögök fejedelme által úzi ki az ördögöket.*

²² Az írástudók pedig, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták: „Beelzebub van benne”, és „Az ördögök fejedelmének segítségével úzi ki az ördögöket”.

²³ ET CONVOCATIS EIS, IN PARABOLIS DICEBAT ILLIS: “QUOMODO POTEST SATANAS SATANAM EICERE?”

²³ **Ám ő összehívta őket, és mondott egy hasonlatot nekik: „Hogy űzhetné ki sátán a sátánt?”**

²³ Ekkor összehívta őket, és példabeszédekben ezt mondta nekik: »Hogyan űzheti ki a sátán a sátánt?»

²³ **Ekkor összehívta őket és ezt a hasonlatot mondta nekik: „Hogyan űzheti ki sátán a sátánt?”**

²³ *Ő pedig magához híván azokat, példázatokban monda nekik: Sátán miként tud Sátánt kiűzni?*

²³ Jézus odahívta őket, és példázatokban szólt hozzájuk: – Hogyan űzheti ki a Sátán a Sátánt?

²⁴ ET SI REGNUM IN SE DIVIDATUR, NON POTEST STARE REGNUM ILLUD;

²⁴ **Ha valamely ország meghasonlik magával, az az ország nem állhat tovább fenn.**

²⁴ Ha valamely ország meghasonlik önmagával, az az ország nem állhat fenn.

²⁴ *Ha egy ország meghasonlik, az az ország nem állhat fönn.*

²⁴ *És ha egy ország önmagában meghasonlik, meg nem maradhat az az ország.*

²⁴ Ha egy ország meghasonlik önmagával, nem maradhat meg az az ország;

²⁵ ET SI DOMUS IN SEMETIPSAM DISPERTIATUR, NON POTERIT DOMUS ILLA STARE.

²⁵ **Ha egy ház meghasonlik magával, az a ház nem állhat fenn tovább.**

²⁵ És ha egy ház meghasonlik önmagával, az a ház nem állhat fenn.

²⁵ *Ha egy család meghasonlik, az a család sem maradhat meg.*

²⁵ *És ha egy ház önmagában meghasonlik, meg nem maradhat az a ház.*

²⁵ és ha egy ház hasonlik meg önmagával, az a ház sem maradhat meg.

²⁶ ET SI SATANAS CONSURREXIT IN SEMETIPSUM ET DISPERTITUS EST, NON POTEST STARE, SED FINEM HABET.

²⁶ **Ha a sátán saját maga ellen támad, és így meghasonlik magával, nem maradhat meg, hanem elpusztul.**

²⁶ Ha a sátán önmaga ellen támad és meghasonlott, nem maradhat fenn, hanem vége van.

²⁶ *Ha tehát a sátán önmaga ellen támad és így meghasonlik, nem maradhat meg, hanem elpusztul.*

²⁶ *És ha a Sátán önmaga ellen támadt és meghasonlott, nem maradhat meg, hanem vége van.*

²⁶ Ha tehát a Sátán önmaga ellen támadt, és meghasonlott, akkor szintén nem maradhat meg tovább, hanem vége van.

²⁷ NEMO AUTEM POTEST IN DOMUM FORTIS INGRESSUS VASA EIUS DIRIPERE, NISI PRIUS FORTEM ALLIGET; ET TUNC DOMUM EIUS DIRIPIET.

²⁷ **Senki sem törhet be az erős ember házába, és nem rabolhatja el a holmiját, hacsak előbb meg nem kötözi az erős embert. Csak akkor rabolhatja ki a házat.**

²⁷ Senki nem mehet be az erősnek a házába és nem ragadhatja el a holmiját, ha előbb meg nem kötözi az erőt, csak akkor tudja kirabolni a házat.

27 *Senki sem törhet be az erős ember házába és nem rabolhatja el holmiját, hacsak előbb meg nem kötözi őt. Csak azután foszthatja ki a házat.*

27 Nem rabolhatja el senki az erősnek kincseit, bemenvén annak házába, hanemha előbb az erőset megkötözi és azután rabolja ki annak házat.

27 De senki sincs, aki egy erős ember házába hatolva el tudná rabolni annak javait, ha csak előbb meg nem kötözi azt az erős embert; akkor kirabolhatja a házat.

28 AMEN DICO VOBIS: OMNIA DIMITTENTUR FILIIS HOMINUM PECCATA ET BLASPHEMIAE, QUIBUS BLASPHEMAVERINT;

28 Bizony mondom nektek, hogy minden bűn és minden káromló szó, amit csak kiejtenek az emberek fiai a szájukon, bocsánatot nyer.

28 Bizony, mondom nektek, hogy minden vétket és káromlást, amellyel káromkodnak, megbocsátanak az emberek fiainak;

28 *Bizony mondom nektek: minden bűn és káromlás, amit az emberek elkövetnek, bocsánatot nyer.*

28 Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsátatik az emberek fiainak, még a káromlások is mind, a melyekkel káromlanak:

28 Bizony, mondom nektek, minden bűn meg fog bocsátatni az emberek fiainak, még a káromlások is, bármennyi káromlást mondanak is,

29 QUI AUTEM BLASPHEMAVERIT IN SPIRITUM SANCTUM, NON HABET REMISSIONEM IN AETERNUM, SED REUS EST AETERNI DELICTI”.

29 De aki a Szentlelket káromolja, nem nyer bocsánatot mindörökké, bűne örökre megmarad.”

29 de aki a Szentlélek ellen káromkodik, az nem nyer bocsánatot soha, hanem örök véték fogja terhelni.«

29 *De aki a Szentlelket káromolja, az sohasem nyer bocsánatot, hanem örök véték terheli.”*

29 De a ki a Szent Lélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó;

29 de ha valaki a Szentlelket káromolja, az nem nyer bocsánatot soha, hanem vétkes marad bűne miatt örökké.

30 QUONIAM DICEBANT: “SPIRITUM IMMUNDUM HABET”.

30 Mert ezt mondták róla: „Tisztátalan lélek van benne.”

30 Mert azt mondták: »Tisztátalan lélek van benne.«

30 *Ezt állították ugyanis róla: „Tisztátalan lélek szállta meg.”*

³⁰ *Mivelhogy ezt mondják vala: Tisztátalan lélek van benne.*

³⁰ Azt terjesztették ugyanis: „Tisztátalan lélek van benne.”

³¹ ET VENIT MATER EIUS ET FRATRES EIUS, ET FORIS STANTES MISERUNT AD EUM VOCANTES EUM.

³¹ **Amikor anyja és rokonai odaértek, kint maradtak, beküldtek érte és hívták.**

³¹ Ekkor az anyja és a testvérei odajöttek, és kint megállva üzentek neki, és hívták őt.

³¹ **Amikor anyja és testvérei odaértek, kint maradtak és hívták őt.**

³¹ *És megérkezének az ő testvérei és az ő anyja, és kívül megállva, beküldének hozzá, hivatván őt.*

³¹ Megérkeztek anyja és testvérei, és kint megállva beküldtek hozzá, és hívták.

³² ET SEDEBAT CIRCA EUM TURBA, ET DICUNT EI: “ECCE MATER TUA ET FRATRES TUI ET SORORES TUAE FORIS QUAERUNT TE”.

³² **Sokan ültek körülötte, szóltak neki: „Anyád és testvéreid kint vannak, és keresnek.”**

³² A körülötte ülő tömegből szóltak is neki: »Íme, anyád és testvéreid keresnek téged odakinn!«

³² **A körülötte ülő tömegből figyelmeztették: „Anyád és testvéreid kint állnak és keresnek.”**

³² *Körülötte pedig sokaság ül vala; és mondának néki: Ímé a te anyád és a te testvéreid ott künn keresnek téged.*

³² Körülötte pedig sokaság ült. És szóltak neki: – Íme, anyád, a fivéreid [és nővéreid] odakint vannak, és téged keresnek!

³³ ET RESPONDENS EIS AIT: “QUAE EST MATER MEA ET FRATRES MEI?”.

³³ **Így válaszolt: „Ki az én anyám és kik az én testvéreim?”**

³³ Ő így felelt nekik: »Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?«

³³ **Ő azonban így válaszolt: „Ki az én anyám és kik az én testvéreim?”**

³³ *Ő pedig felele nekik, mondván: Ki az én anyám vagy kik az én testvéreim?*

³³ De ő így válaszol nekik: – Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?

³⁴ ET CIRCUMSPICIENS EOS, QUI IN CIRCUITU EIUS SEDEBANT, AIT: “ECCE MATER MEA ET FRATRES MEI.

³⁴ **Aztán végighordozta tekintetét a körülötte ülőkön, s csak ennyit mondott: „Ezek az én anyám és testvéreim!**

³⁴ Aztán végighordozva tekintetét a körülötte ülőkön, így szólt: »Íme, az én anyám és testvéreim.

³⁴ **Majd végignézve a körülötte ülőkön csak ennyit mondott: „Ezek az én anyám és testvéreim!**

³⁴ *Azután elnézvéen köröskörül a körülötte ülőkön, monda: Ímé az én anyám és az én testvéreim.*

³⁴ Végignézve a körülötte ülőkön így szólt: – Íme, az én anyám és az én testvéreim.

³⁵ QUI ENIM FECERIT VOLUNTATEM DEI, HIC FRATER MEUS ET SOROR MEA ET MATER EST”.

³⁵ **Aki teljesíti az Isten akaratát, az az én testvérem, nővérem és anyám.”**

³⁵ Mert aki Isten akaratát cselekszi, az az én testvérem, nővérem és anyám.«

³⁵ ***Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az mind testvérem, nővérem és anyám.”***

³⁵ *Mert a ki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivestvérem és nőtestvérem és az én anyám.*

³⁵ [Mert] aki megteszi Isten akaratát, az az én fivérem, nővérem és anyám.

1.3. BEHATÁROLÁS

A tizenkét apostol meghívását (Mk 3, 13-19) követően és a magvetőről szóló példabeszédet (Mk 4,1-9) megelőzően helyezkedik el a szakasz, amelynek helyszíne a Mester és a tanítványok otthona (Mk 3,20-35).

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Márk hangsúlyozza, hogy

- egységben kell lennünk az Úrral, mert ha meghasonlunk, megtörik egyensúlyunk, nem maradhatunk fent.
- Isten minden bűnt megbocsát, kivéve a Szentlélek elleni vétkeket.
- az Úr Jézussal még szorosabb, személyesebb és bensőségesebb kapcsolatba kerülünk azáltal, hogy megtesszük a mennyei Atya akaratát.

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

ζητοῦσιν (*dzétúszin*): keresni (Mk 3,32)

A kifejezés fontos szerepet játszik mind a Márk-evangélium elején, mind pedig a végén: Jézus első csodáit követően mindenki őt keresi, ahogy Péter hangsúlyozza (Mk 1,37). A fehér ruhás ifjú az üres sírhoz jövő asszonyokat kérdezi a názáreti Jézus kapcsán (Mk 16,6). Továbbá az evangélista elbeszéli azt is, hogy Jézust a rokonai is keresik (Mk 3,32). Mindezzel Márk arra kíván rámutatni, hogy fontos keresni Jézus Krisztust életünk minden pillanatában.

περιβλεψάμενος (*periblepszámenosz*): körülnézni, körültekinteni (Mk 3,34)

Ez a szó sajátosan márki, mivel az egész Újszövetséget tekintve a 7 alkalomból, 6-szor nála fordul elő. Ezek közül a legtöbbször Jézus az, aki körültekint: az őt vádolókra (Mk 3,5), a meggyógyult vérfolyásos asszonyra (Mk 5,32), a tanítványokra (Mk 10,23) és Jeruzsálemre (Mk 11,11). Viszont ennek a cselekvésnek Jézust mint „tárgyát” csak a színeváltozás történetében találjuk, amikor Péter, János és Jakab körülnézve egyedül Jézust pillantják meg (Mk 9,8). Mindezek az igehelyek kiemelik a tekintet fontosságát, ami egy találkozásnak fontos része.

ποιήση τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ (*pojészé to thelémá tú Theú*): megcselekedni Isten akaratát (Mk 3,35)

Az evangéliumokban 7-szer fonódik össze a megcselekedni és az Isten akarata szókapcsolat. Az Isten akarata megtételének gyümölcse: a mennyek országába való bejutás (Mt 7,21), az Úr Jézussal való szoros, bensőséges és családi kapcsolat (Mt 12,50; Mk 3,35), illetve az, hogy őket meghallgatja az Úr (Jn 9,31).

Jézus maga is hangsúlyozza, hogy az Atya akaratának a megtétele számára eledel (Jn 4,34), illetve alázatos küldetés (Jn 6,38). Ennek tükrében megállapíthatjuk, hogy az Isten akaratának keresése és megcselekvése a keresztény ember legfontosabb célja.

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok Márk evangéliumán belül

Mk 2,2 annyian összejöttek, hogy még az ajtó előtti téren sem fértek el. Hirdette nekik az igét.

Mk 6,3 Nem az ács ez, Mária fia, Jakab, József, Júdás és Simon testvére? S ugye, nővérei is itt élnek közöttünk?” És megbotránkoztak rajta.

Mk 6,31 Ő pedig így szólt hozzájuk: „Gyertek velem külön valamilyen csendes helyre, és pihenjetek egy kicsit!” Mert annyian felkeresték őket, hogy még evésre sem maradt idejük.

Mk 7,1 Egy alkalommal köré gyűltek a farizeusok néhány Jeruzsálemből való írástudóval együtt.

Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mt 9,34 Egy alkalommal köré gyűltek a farizeusok néhány Jeruzsálemből való írástudóval együtt.

Mt 12,24-29 Ennek hallatára a farizeusok így nyilatkoztak: „Beelzebulnak, az ördögök fejedelmének nevében úzi ki az ördögöket.” Jézus beelátott gondolataikba és így szólt hozzájuk: „Minden önmagával meghasonlott ország elnéptelenedik, minden önmagával meghasonlott város vagy ház elpusztul. Ha a sátánt sátán úzi ki, meghasonlik magával. Hogyan állhat fenn akkor az országa? Ha én Beelzebul segítségével úzom ki az ördögöket, a fiaitok kinek a segítségével úzik ki? Így ők lesznek bíráitok. De ha én Isten Lelkével úzom ki az ördögöket, akkor már elérkezett hozzátok az Isten országa. Hogy törhet be valaki az erős ember házába, s hogy rabolhatja el vagyont, hacsak előbb meg nem kötözi? Akkor kifoszthatja házát.”

Mt 12,30-33 Aki nincs velem, az ellenem van, aki nem gyűjt velem, az szétszór. Ezért mondom nektek: minden bűnre és káromlásra elnyerik az emberek a bocsánatot, de a Lélek káromlása nem nyer bocsánatot. Ha valaki az Emberfia ellen beszél, bocsánatot nyer, de ha a Szentlélek ellen beszél, nem nyer bocsánatot sem ezen, sem a másvilágon. Vagy jelentsétek ki, hogy a fa jó, s a gyümölcse is éppúgy jó, vagy nyilvánítsátok rossznak, hisz gyümölcseről lehet a fát felismerni.

Mt 12,46-50 Amíg beszélt a néphez, megálltak kint anyja és rokonai, s beszélni akartak vele. Valaki szólt neki: „Anyád és rokonaid kint állnak és beszélni szeretnének veled.” De ő megkérdezte azt, aki szólt neki: „Ki az anyám s kik a rokonaim?” Aztán kitérte tanítványai felé karját, s így szólt: „Ezek az anyám és testvéreim! Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám.”

Lk 8,19-21 Eljöttek anyja és rokonai, de a tömegben nem tudtak áthatolni. Ezért szóltak neki: „Kinn állnak anyád és testvéreid, s látni szeretnének.” De ő ezt mondta nekik: „Azok az anyám és a testvéreim, akik hallgatják és tetté is váltják az Isten szavát.”

Lk 11,15-23 De néhányan így vélekedtek: „Beelzebullal, az ördögök fejedelmével úzi ki az ördögöket.” Mások próbára akarták tenni, ezért égi jelt követeltek tőle. De ő átlátott rajtuk, azért ezt mondta nekik: „Minden önmagával meghasonlott ország elpusztul, és ház házra omlik. Ha tehát a sátán meghasonlott volna magával, hogy állhatna fenn az országa? Azt mondjátok, hogy Beelzebul segítségével úzom ki az ördögöket. Ám, ha én Beelzebul segítségével úzom ki az ördögöket, a fiaitok kinek a segítségével úzik ki őket? Ezért ők lesznek bíráitok. De ha én az Isten ujjával úzom ki az ördögöket, akkor már közel van hozzátok az Isten országa. Amikor az erős ember fegyveresen őrzi házát, biztonságban van vagyona. De ha egy erősebb megtámadja és legyőzi, akkor elveszi fegyverét, amiben bízott, és a zsákmányt szétosztja. Aki nincs velem, az ellenem van, és aki nem gyűjt velem, az szétszór.”

Lk 12,10 Aki az Emberfia ellen beszél, az bocsánatot nyer, aki azonban a Szentleket káromolja, nem nyer bocsánatot.

Jn 10,20 Sokan közülük azt mondták: „Ördög szállta meg és megháborodott. Minek hallgatják?”

Jn 20,17 Jézus ezt mondta neki: „Engedj! Még nem mentem föl Atyámhoz. Inkább menj el testvéreimhez és vidd nekik hírt: Fölmegyek Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, Istenemhez és a ti Istenetekhez.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Zsolt 69,9 Elidegenedtem testvéreimtől, anyám fia szemében idegen lettem.

Iz 28,7 Még ezek is tántorognak a bortól, és szédelegnek a mámorító italtól. A papok és a próféták támolyognak az italtól, a bor áldozataként; az erős ital elkábítja őket. Inognak, amikor látomást látnak, és bizonytalanok, ha ítéletet kell hozni.

Iz 49,24 El lehet-e venni a zsákmányt az erőstől, és megszabadulhat-e a fogoly a vitéz harcostól?

Zak 13,3 Ha valaki jövedőlni akar, a szülei, az apja és az anyja azt mondja majd neki: Nem maradhatsz életben, mert hazugságot beszéltél az Úr nevében. Ezért amikor jövedől, a szülei, az apja és az anyja átszúrják.

1Jn 5,16 Amikor valaki látja, hogy testvére bűnt követ el, de ez a bűn nem jelenti számára a halált, imádkozzék érte, és életet szerez annak, aki a halállal egyenlő bűnnel vétkezik. Van halált jelentő bűn is; nem az ilyenről mondom, hogy könyörögjön érte.

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Szent Ágoston püspök: Mire is használjuk általában a „testvér” szót? Ha kettő személynek közös az édesanyja és az édesapja, akkor édestestvérek. Ha csak az egyik szülő közös, akkor mostohatestvérekről beszélünk. A tágabb családi környezetben fellelhetők az unokatestvérek is. Mindegyikben ott van a „testvér” szó. A Szentírás azonban még egy további síkra viszi ennek a szónak a jelentését, kiemeli azt a családi környezetből és elmélyíti. Figyeljük meg: „Íme, az én anyám és testvéreim. Mert aki Isten akaratát cselekszi, az az én testvérem, nővérem és anyám.” A keresztségben mi az Atya gyermekei lettünk, de csak akkor terem gyümölcsöt ez a keresztség, ha teljesítjük is Ő akaratát. Ez is központi jelentőségű a Krisztus – követésben, teljesíteni az Atya akaratát, ahogyan Jézus Krisztus is tette.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

410. Bukása után Isten nem hagyta magára az embert. Épp ellenkezőleg, Isten hívja őt és titokzatos módon hirdeti neki a rossz fölötti győzelmet és a fölemelést a bukásból. A Teremtés könyvének e szakaszát Protoevangéliumnak, `Ősevangéliumnak' nevezzük, mivel ez az első híradás a megváltó Messiásról és a harcról a kígyó és az Asszony között, valamint az Asszony utódának végső győzelméről.

374. Az első ember nemcsak jónak teremtett, hanem barátságban volt Teremtőjével, és összhangban önmagával és az őt körülvevő, egész rábízott teremtéssel. Ezt a harmóniát csak a Krisztusban megvalósuló új teremtés dicsősége képes fölülmúlni.

375. Az Egyház a bibliai nyelv szimbolikáját az Újszövetség és a Hagyomány fényében hitelesen értelmezve tanítja, hogy Isten ősszüleinket, Ádámot és Évát a szentség és igazság eredeti állapotában teremtette. Az eredeti szentség e kegyelme részesedés volt az isteni életben.

376. E kegyelem ragyogása az emberi élet minden dimenzióját megerősítette. Ameddig az ember szoros kapcsolatban maradt Istennel, nem kellett sem meghalnia, sem szenvednie. Az emberi személy belső összhangja, a férfi és a nő közötti összhang, továbbá az első emberpár és az egész természet közötti összhang alkotta azt az állapotot, amit „eredeti igazságnak” nevezünk.

377. A világ fölötti „uralom”, melyet Isten kezdetben az embernek átengedett, elsősorban magában az emberben nyilvánult meg, mint önuralom. Az ember egész lényében érintetlen és rendezett volt, tudniillik szabad volt a hármass bűnös kívánságtól, melyek az érzéki gyönyörűségek, a földi javak vágya és az önérvényesítés uralma alá vetik őt, az értelem parancsa ellenére.

386. A bűn jelen van az ember történelmében: hiába kísérelnénk meg tudatlanba venni vagy más nevekkel illetni e sötét valóságot. Ahhoz, hogy valaki megérthesse a bűn mibenlétét, elsősorban el kell ismernie az embert Istenhez fűző mély köteléket, mert e kapcsolaton kívül a bűn rosszasága a maga lényegében – mint Isten elutasítása vagy szembehelyezkedés vele – nem fedezhető fel, de továbbra is megterheli az ember életét és történelmét.

387. A bűn, s főként az áteredő bűn valóságát csak az isteni kinyilatkoztatás világítja meg. Azon megismerés nélkül, melyet Isten ad nekünk, a bűnt nem lehet világosan fölismerni, és megjelenik a kísértés, hogy a bűnt úgy értelmezzük, mint fejlődési rendellenességet, pszichikai gyöngeséget, mint tévedést vagy egy helytelen társadalmi szerkezet kikerülhetetlen következményét stb. Csak Isten emberre vonatkozó tervének ismeretében értjük meg, hogy a bűn visszaélés azzal a szabadsággal, melyet Isten a teremtett személyeknek ajándékoz azért, hogy szeretni tudják őt és egymást.

390. A bűnbeesés története (Ter 3) képes beszédet használ, de egy öseseményt ír le, mely az ember történelmének kezdetén játszódott le. A kinyilatkoztatás megadja nekünk a

hitbeli bizonyosságot, hogy az emberiség egész történelmére rányomja bélyegét az áteredő bűn, melyet ősszüleink szabad akarattal követtek el.

391. Ősszüleink engedetlen döntése mögött egy istenellenes, kísértő hang áll, mely irigységből taszította őket a halálba. A Szentírás és az Egyház hagyománya ebben a lényben egy bukott angyalt lát, akit Sátánnak vagy ördögnek nevez. Az Egyház tanítja, hogy kezdetben Istentől teremtett jó angyal volt. „Az ördögöket és a többi démont Isten természetük szerint jónak teremtette, de önmaguktól rosszak lettek.”

395. A Sátán hatalma azonban nem végtelen. Nem egyéb ő, mint teremtmény; hatalmas, mert tiszta szellem, de mindig teremtmény: Isten országának épülését nem tudja megakadályozni. Jóllehet a Sátán gyűlöletből tevékenykedik a világban Isten és az Ő Jézus Krisztusban lévő országa ellen, s bár tevékenysége súlyos, közvetlenül szellemi, közvetve fizikai természetű károkat okoz minden embernek és társadalomnak, e tevékenységet az isteni gondviselés engedi meg, mely az ember és a világ történelmét erősen és szelíden kormányozza. Nagy misztérium, hogy Isten megengedi az Ördög tevékenykedését, de „tudjuk, hogy az istenszeretőknek minden a javukra válik” (Róm 8,28).

397. Az Ördögtől megkísértett ember hagyta, hogy szívében meghaljon a Teremtője iránti bizalom, és visszaélve szabadságával nem engedelmeskedett Isten parancsának. Ebben állt az ember első bűne. Ettől kezdve minden bűn engedtlenség Istennel szemben és bizalmatlanság az Ő jóságával szemben.

402. Ádám bűnébe minden ember bele van foglalva. Szent Pál ezt mondja: „Egy ember engedtlensége által bűnössé váltak sokan” (Róm 5,19), azaz minden ember: „Amint tehát egy ember által lépett a világba a bűn, majd a bűn folyamányaként a halál, és így a halál minden ember osztályrésze lett, mert mindnyájan bűnbe estek (...)” (Róm 5,12). A bűn és a halál egyetemes voltával állítja szembe az Apostol a Krisztusban való üdvösség egyetemességét: „Amint tehát egynek vétke minden emberre kárhozatot hozott, úgy egynek [Krisztusnak] igazsága az élet megigazulását” (Róm 5,18).

403. Az Egyház Szent Pált követve mindig tanította, hogy az emberekre nehezedő mérhetetlen nyomorúság, rosszra való hajlandóságuk és halandóságuk meg nem érthető ezeknek Ádám bűnével való kapcsolata és a ténnyel való kapcsolat nélkül, hogy ő átadta nekünk a bűnt, melytől érintetlen születünk valamennyien, s mely „a lélek halála”. E hitbizonyosság miatt szolgáltatja ki az Egyház a keresztséget a bűnök bocsánatára a csecsemőknek is, akik személyes bűnt nem követtek el.

405. Az áteredő bűn, jóllehet mindenki sajátja, Ádám egyetlen leszármazottjában sem személyes bűn. Megfosztottság az eredeti szentségtől és igazságtól, de az emberi természet teljesen nem romlott meg: természetes erői megsebesültek, tudatlanságnak, fájdalomnak és a halál uralmának vettetett alá és hajlik a bűnre (e rosszra való hajlandóságot nevezzük „concupiscentiának”). A keresztség Krisztus kegyelmének életét ajándékozva eltörli az áteredő bűnt, és az embert ismét Isten felé fordítja, de a meggyöngyült és rosszra hajló természetet sújtó következmények megmaradnak az emberben, és lelki harcra hívják.

407. Az áteredő bűnről szóló tanítás a krisztusi megváltásról szóló tanítással együtt világos képet ad az emberről és cselekedeteiről a világban. Az ősszüleik bűne által az Ördög

bizonyos uralmat nyert az ember fölött, de az ember szabad maradt. Az áteredő bűn „rabszolgasághoz vezet az Ördögnek, vagyis annak hatalma alatt, »aki a halál birodalmát birtokolta«.. Annak figyelmen kívül hagyása, hogy az emberi természet sebzett és rosszra hajló, súlyos tévedésekre vezet a nevelés, a politika, a társadalmi cselekvés és az erkölcsiség területén.

408. Az áteredő bűn és az emberek minden személyes bűnének következményei a világra a maga egészében bűnös állapotot hoznak, melyet Szent János kifejezésével „a világ bűnének” lehet nevezni (Jn 1,29). E kifejezéssel jelöljük azt a negatív hatást is, melyet az emberek bűnéből származó társadalmi föltételek és struktúrák a személyekre gyakorolnak.

550. Isten országának eljövetele a Sátán országának veresége: „Ha pedig én Isten Lelkével űzöm ki a gonosz lelkeket, akkor bizony eljött hozzátok az Isten országa” (Mt 12,28). A Jézus által végzett ördögűzések megszabadítják az embereket a gonosz lelkek hatalmától. Elővételezik Jézus nagy győzelmét „evilág fejedelme” fölött. Krisztus keresztye által Isten Országa véglegesen megszilárdul: „Az Úr a fáról országolt”.

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA DOMINUM ET VIVIFICANTEM KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

46. Az elmondottak alapján érthetővé válik Jézus néhány súlyos és nyugtalanító kijelentése, arról, hogy vannak bűnök, amelyekre „nincs bocsánat”. A szinoptikusok használják ezt a kifejezést arra a különleges bűnre, amelyet a „Szentlélek elleni káromlásnak” nevezünk. Íme a három evangélista elbeszélése:

Máté: „Minden bűnre és káromlásra elnyerik az emberek a bocsánatot, de a Lélek káromlása nem nyer bocsánatot. Ha valaki az Emberfia ellen beszél, bocsánatot nyer, de ha a Lélek ellen beszél, nem nyer bocsánatot sem ezen, sem a másvilágon.”

Márk: „Minden bűn és minden káromló szó, amit csak kiejtenek az emberek a szájukon, bocsánatot nyer. De aki a Szentlelket káromolja, nem nyer bocsánatot mindörökké, bűne örökre megmarad.” Lukács: „Aki az Emberfia ellen beszél, az bocsánatot nyer, aki azonban a Szentlelket káromolja, nem nyer bocsánatot.”

Miért nem nyerhet bocsánatot a Szentlélek káromlása? Hogyan kell értelmeznünk ezt a káromlást? Aquinói Szent Tamás szerint itt olyan bűnökről van szó, „amelyek természetüknél fogva megbocsáthatatlanok, mert kizárják azt, amiért a bocsánat elnyerhető.”

Ilyen értelemben a „káromkodás” nem azt jelenti, hogy a Szentlelket szóval sértenek, hanem az üdvösség visszautasításáról van szó, amelyet Isten a Szentlélek révén ajánl fel az embernek, a keresztyaldozat érdeméből. Ha az ember elveti azt „a meggyőzést a bűnről”, amely a Szentlélekből árad és természeténél fogva üdvösséges, elveti egyúttal a Vigasztaló „eljövetelét” is, azt az „eljövetelt”, mely a húsvéti misztériumhoz tartozik és kapcsolódik Krisztus megváltó vérének erejéhez: ahhoz a vérhez, amely „megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől”.

Tudjuk, ennek a tisztításnak a gyümölcse a bűnök eltörlése. Ezért, aki elveti a Lelket és a vért, megmarad „holt cselekedeteiben”, a bűnben. A Szentlélek elleni káromkodás

lényegében gyökeres visszautasítása ennek a megbocsátásnak, amelynek benső ajándékozója ő maga, és feltételezi a valódi megtérést, amely az ő hatására jön létre a lelkiismeretben. Ha Jézus megerősíti, hogy a Szentlélek elleni káromkodás nem nyerhet bocsánatot sem ebben az életben, sem a jövőben, azt akarja mondani: ez a „meg nem bocsátás” okozatilag összefügg a „meg nem bánással”, a megtérés teljes megtagadásával. Ez azt jelenti, hogy valaki nem akar a megváltás forrásához közeledni, amely az üdvrendben, ahol beteljesedett a Szentlélek küldése, mindig nyitva áll. A Vigasztaló-Lélek megkapta a végtelen hatalmat, hogy ebből a forrásból merítsen: „az enyémből kapja” – mondta Jézus. Így teszi Ő teljessé az emberek lelkében a krisztusi megváltást, szétosztván annak gyümölcsseit. A Szentlélek elleni káromkodás annak az embernek a bűne, aki jogot formál a rosszban való megmaradáshoz – bármilyen bűnben is – és elveti a megváltást. Egy ilyen ember saját bűnének foglya, ezzel lehetetlenné teszi a maga részéről a megtérést és így a bűnök elengedését, amit a maga élete számára sem lényegesnek, sem fontosnak nem tart. Ez a lelki pusztulás állapota, mert a Szentlélek elleni káromlás nem teszi lehetővé az embernek, hogy kiszabadítsa magát saját fogságából, és szabaddá tegye magát a lelkiismeretet tisztító isteni forrás, továbbá a bűnbocsánat befogadására.

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA REDEMPTORIS MATER KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

20. Lukács evangéliuma elmondja azt az esetet, amikor „egy asszony a tömegeből odakiáltott” Jézusnak, mondván: „boldog a méh, amely kihordott, és az emlő, amelyet szoptál”. Ez a dicséret nyilván Máriának, Jézus test szerinti édesanyjának szól. Jézus anyját ez az asszony talán nem is ismerte személyesen. Amikor Jézus megkezdte messiási művét, Mária nem követte őt, hanem otthon maradt Názáretben. Mondhatjuk, hogy ennek az ismeretlen asszonynak a szavai emelték ki Máriát addigi rejtettségéből.

Ezek a szavak, legalább egy pillanatra, felvillantották a tömeg előtt Jézus gyermekségének evangéliumát. Ez az az evangélium, amelyben Mária mint anya van jelen, mint aki Jézust méhében hordta, a világra hozta és anyai szeretettel gondozta: a tápláló anya tehát, akire ez az asszony a tömegeből felhívja a figyelmet. Ez által az anyaság által Jézus – a Magasságbeli Fia – valóban az ember fia. „Test”, mint minden ember: „Ige, aki testté lett”. Test és vér Máriából!

Az asszony áldására, mely test szerinti édesanyjának szólt, Jézus sajátosan válaszolt: „Hát még azok milyen boldogok, akik hallgatják az Isten szavát, és hűségesek is maradnak hozzá”. A testi anyaság helyett arra a titokzatos lelki kötődésre akar itt rámutatni Jézus, amely Isten szavának hallásából és követéséből ered.

Ugyanez az utalás a lelki javak területére még jobban kitűnik Jézusnak egy másik válaszából, melyet a szinoptikusok jegyeztek fel. Amikor Jézusnak jelentették, hogy „kinn állnak anyád és rokonaid, és látni szeretnének”, ő ezt válaszolta: „Az én anyám és az én testvéreim azok, akik hallgatják és megtartják Isten igéjét”. Ezt akkor mondta, amikor „végighordozta tekintetét a körülötte ülőkön” – olvassuk Márknál, Máténál pedig amikor „kitárta tanítványai felé karját”.

Ezek a kijelentések összefüggnek azzal a válasszal, amelyet a tizenkét éves Jézus adott Máriának és Józsefnek, miután harmadnapra rátaláltak a jeruzsálemi templomban.

Amikor Jézus elhagyta Názáretet, és nyilvános működését megkezdte egész Palesztinában, csakis és kizárólag azzal foglalkozott, „ami az Atyáé”. Hirdette az országot,

az „Isten országát” és „az Atya dolgait”. Ezek új perspektívát és értelmet adnak mindennek, ami emberi, így az emberi célokra és feladatokra vonatkozó kapcsolatoknak is. Ebben az új dimenzióban a testvériség is más jelentést kap, mint a vér szerinti testvériség, mely azonos szülőktől való leszármazást jelent. Sőt Isten országának keretében, Isten atyaságának fényében még az „anyaság” is más jelentést kap. A Lukácsnál található szavakkal Jézus az anyaságnak ezt az új jelentését tanítja.

Eltávolodik ezzel attól, aki az anyja, a test szerinti anyja? Ott akarja hagyni őt a rejtettség árnyékában, melyet Mária maga választott? Még ha a szavak hangzása szerint így is tünne, hangsúlyoznunk kell, hogy az az új és másfajta anyaság, amelyről Jézus tanítványainak beszél, különös módon éppen Máriára vonatkozik. Nemde Mária az első azok között, akik „Isten szavát hallgatják és megtartják”? És nem rá vonatkozik mindenekelőtt Jézusnak az a válasza, amelyet a tömegből felkiáltó asszony áldásként mondott szavaira adott? Kétségtelen, hogy Mária a legméltóbb ezekre az áldó szavakra már csak azért is, mert test szerint Jézus édesanyja lett (boldog a méh, amely kihordott, és az emlő, amelyet szoptál), de főként azért, mert a híradás első pillanatában elfogadta az Úr szavát, mert hitt neki, mert Isten iránt engedelmes volt, mert a szavakat „megőrizte” és „szívében gyakran elgondolkodott rajtuk”, és egész életével meg is valósította azokat. Ezért mondhatjuk: a Jézustól hallott dicséret egyáltalán nincs ellentétben – a látszat ellenére sem – azzal, amit az ismeretlen asszony fejezett ki, hanem a kettő pontosan Szűz Máriában található, aki egyedül nevezte magát az „Úr szolgálójának”. Ha igaz, hogy „boldognak hirdeti őt minden nemzedék”, elmondhatjuk, hogy az az ismeretlen „asszony a tömegből” volt az első, aki, bár nem tudatosan, de elsőként erősítette meg a Magnificat prófétai sorát, elindítván ezáltal a Magnificat énekét minden századokra.

Ha Mária hite révén az örök Fiú testi anyja lett, akit a Szentlélek erejében az Atyától kapott szüzességének sértetlenségében, akkor ugyanabban a hitben felfedezte és elfogadta az anyaságnak azt a másik dimenzióját is, melyet Jézus messiási küldetése során kinyilatkoztatott. Elmondhatjuk, hogy az anyaságnak ez a fogalma már kezdettől, azaz fiának fogantatása és születése pillanatától Mária sajátja volt. Ettől fogva volt az, „aki hitt”. De amikor szemei előtt és lelkében feltárult fia messiási küldetése, önmagától vált egyre nyitottabbá arra az „új” anyaságra, amely az ő, fia melletti szerepét feltárta. Nemde már kezdetben, azaz a hírüladás idején kimondta: „Íme az Úr szolgáló leánya; legyen nekem a te igéd szerint”? Mária egyre jobban és átfogóbban hallotta azt az igét, egyre világosabbá vált előtte – oly mértékben, „mely meghalad minden értelmet” – az élő Isten kitárulkozása. Bizonyos értelemben így vált fiának első „tanítványává” az anya, Mária, akinek először szólt: „Kövess engem”, előbb, mint az apostoloknak vagy bárki másnak.

39. Ebből a szempontból ismét meg kell vizsgálnunk az üdvtörténet alapvető eseményét, mégpedig az Ige megtestesülését az angyali üdvözléskor. Mária, az isteni hírnök szavában felismerte a Magasságos akaratát, hatalmának alávetve magát jelentőségteljesen szólal meg: „Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek hát be rajtam szavaid”. Az „Isten és ember” közötti egyetlen közvetítő Jézus Krisztus, és ennek első engedelmes elfogadója: a názáreti Szűz, aki vállalja az anyaságot. Mária elfogadja Isten reá vonatkozó választását, hogy a Szentlélek által Isten Fiának anyja legyen. Állíthatjuk, hogy beleegyezése az anyaságba abból következik, hogy szüzességében teljesen átadta magát Istennek. Mária elfogadta a kiválasztást, hogy Isten Fiának anyja legyen, mert jegyesi szeretet vezette, amely képes egy

emberi személyt teljesen Istennek szentelni. Ennek a szeretetnek erejében Mária, szüzességben élve, mindig és mindenben „Istennek szentelt” akart lenni. Ezek a szavak: „az Úr szolgálója vagyok”, azt fejezik ki, hogy ő kezdettől fogva elfogadta és tudatában volt saját anyaságának, amely személyének teljes átadását jelentette Isten üdvözítő tervének szolgálatára. És fia, Jézus Krisztus életében oly módon teljesítette anyai részvételét, ahogyan az megfelelt szűzi hivatásának.

Mária anyasága, amely teljesen át van hatva „az Úr szolgálója” jegyesi lelkületével, elsődleges és alapvető oka annak a közbenjárásnak, amelyet az Egyház meggyőződéssel vall és hirdet, és amelyet állandóan a hívek szívére köt, mert nagy reményt fűz hozzá. Hiszen meg kell fontolnunk, hogy először az Isten, az Örök Atya bízta magát a Názáreti Szűzre, amikor a megtestesülés titkában saját Fiát ajándékozta neki. Ez a kiválasztás, amely Máriát a legfőbb feladatra és az Isten anyjának méltóságára emelte, a létrendben az Ige személyében való két természet egyesülésének igazságára vonatkozik (unio hypostatica). Ez az az alapvető valóság, amitől Mária Isten Fiának anyja, s amiért kezdettől fogva teljes nyitottsággal tárul ki Krisztus személye, minden tevékenysége és egész küldetése előtt. „Az Úr szolgálója vagyok” – ezek a szavak tanúsítják Mária lelki nyitottságát, amely tökéletesen egybekapcsolja azt a szeretetet amely a szüzesség sajátja és azt, amely az anyaságra jellemző. Máriában ez a két szeretet összefonódik és átszövi egymást.

Ezért Mária nemcsak az Emberfiának „dajkáló anyja”, hanem a Messiásnak és Megváltónak „másokat messze felülmúló társa is”. Ő –amint már mondtuk –, a hit zarándokútján elöl járva, a kereszt tövéig jutott, de úgy, hogy a Megváltó küldetésében, tetteiben és szenvedésében egyben anyai közreműködése is megvalósult. Azon az úton, amelyen közreműködött Fiának, a Megváltónak tetteiben, az ő anyasága egyedülálló módon átalakult, amennyiben napról napra egyre inkább eltöltötte őt „a lángoló szeretet” azok iránt, akiknek Krisztus küldetése szólt. Eme „lángoló szeretet” által, amely „a lelkek természetfeletti életének helyreállítására” irányul, Mária egészen egyedülálló módon, személyesen lépett be abba az „Isten és ember” közötti közvetítésbe, amely az ember Krisztus Jézus közvetítése. Mivel Mária ennek az egyedüli közbenjárásnak a természetfeletti hatását elsőként önmagában tapasztalta meg – hiszen már az üdvözletkor „kegyelemmel teljes”-nek nevezte őt az angyal –, ezért állíthatjuk, hogy a kegyelem és a természetfölötti élet e teljessége különös módon készítette fel őt arra, hogy együttműködjék Krisztussal, az emberi üdvösség egyedüli közvetítőjével. Ez az együttműködés nem más, mint Krisztus közbenjárásának alárendelt közbenjárás.

Máriánál sajátos és kivételes közbenjárásról van szó, amely az ő „kegyelem teljességén” alapul, mely „az Úr szolgálójának” föltétlen készségét jelenti. Máriának erre a belső engedelmességére Jézus Krisztus azzal válaszolt, hogy egyre jobban fölkészítette őt: legyen az emberek „anyja a kegyelem rendjében”. Erre utalnak, legalább is közvetett módon, a szinoptikusok egyes adatai, de leginkább Szent János evangéliumának részletei, amelyeket már az előbbieken is kiemeltünk. Jézus Máriához és Jánoshoz intézett szavai a kereszten e tekintetben nagyon tanulságosak.

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

A *kezdőének* (Zsolt 26,1-2) azt a bizonyosságot énekl meg összhangban az evangéliumi szakasszal, hogy ha az Úrral egységben maradunk, akkor a gonosz nem tud uralkodni rajtunk: „Életemnek az Úr az oltalma, kitől rettegnék? Ellenségeim és gyötrőim meginognak és semmivé lesznek.”

Az *első könyörgés*, az evangéliumhoz hasonlóan, arra mutat rá, hogy fontos követni és megtenni Isten akaratát: „Add meg, kérünk, hogy sugallatodat követve helyesen gondolkodjunk, és irányításoddal a jót meg is valósítsuk.”

Az *első olvasmány* (Ter 3,9-15) a bűnbeesés tragédiáját beszéli el, amelynek a következtében az ember tapasztalja környezetében és önmagában egyaránt a Sátán ármánykodását és a vele szemben folytatott küzdelmet. Ugyanakkor az Évának tett ígéret már magában rejti a Sátán feletti győzelmet is: „Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékok és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te pedig a sarka után leselkedel.”

Az Isten irgalmába vetett reményteli bizalom fogalmazódik meg a *válaszos zsoltárban* (Zsolt 129,1-8), amely összecseng az evangélium üzenetével is: „De nálad bocsánatot nyer a vétek, ezért félve tisztelünk téged.”

Az *alleluja vers* (Jn 12,31b-32) a keresztre feszített és feltámadt Jézus győzelmét hirdeti meg a gonosz felett, felvezetve így az evangéliumi részlet örömhírét: az Úr Jézus legyőzte a Sátánt: „Most vetik ki e világ fejedelmét- mondja az Úr, és én, midőn a földről magasba emelnek, mindeneket magamhoz vonzok.” Hasonlóképpen fogalmaz az egyik *áldozási ének* is (Zsolt 17,3), amellyel az imádkozó ember Istenbe helyezi bizalmát: „Te vagy, Uram, erősítőm, menedékem, szabadító, Istenem, segítőm, akiben remélek.”

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ

Az Úr az én fényem (589)

https://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/210/intr/775/az-ur-az-en-fenyem-dominus-illuminatio-mea

Légy kegyelmes, Uram (610)

https://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/210/gr/777/legy-kegyelmes-uram-propitius-esto

GITÁROS ÉNEKEK

Sillye Jenő: Ki az én anyám? (Mária-oratórium)

https://www.youtube.com/watch?v=dE9OjLMjYH8&list=OLAK5uy_k_P9WrZiZjDgRdpFO89nS1BV9u9ir18Sc&index=10

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Newman bíboros: Küldetésem van

Isten azért teremtett engem,
hogy úgy szolgáljak neki,
ahogyan senki más.
Küldetésem van.
Lehetséges, hogy soha nem ismerem fel
teljesen ebben az életben, de odaát majd igen.
Kapcsolat vagyok,
személyek közötti kötelék.
Nem azért alkotott engem az Úr,
hogy semmittevő legyek, hanem, hogy
tegyem, jól tegyem a dolgom.
A békesség angyala,
a magam helyén, az igazság hirdetője
vagyok, míg megtartom parancsait.
Bízom benne.
Akármilyen is voltam és vagyok,
nem vet el.
Ha beteg vagyok, betegségem
szolgálja Őt,
ha fürge, akkor fürgeségem.
Semmit sem tesz hiába,
tudja, mi a szándéka.
Elveheti barátaimat,
idegenek közé küldhet engem,
magánnyal, kedvetlenséggel
tehet próbára, és elrejtheti
előlem a jövőt:
Ő akkor is tudja, mit akar

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Keresem-e az Urat?
- Hagyom-e, hogy Jézus rám tekintsen?
- Kutatom-e az Isten akaratát az életemben?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

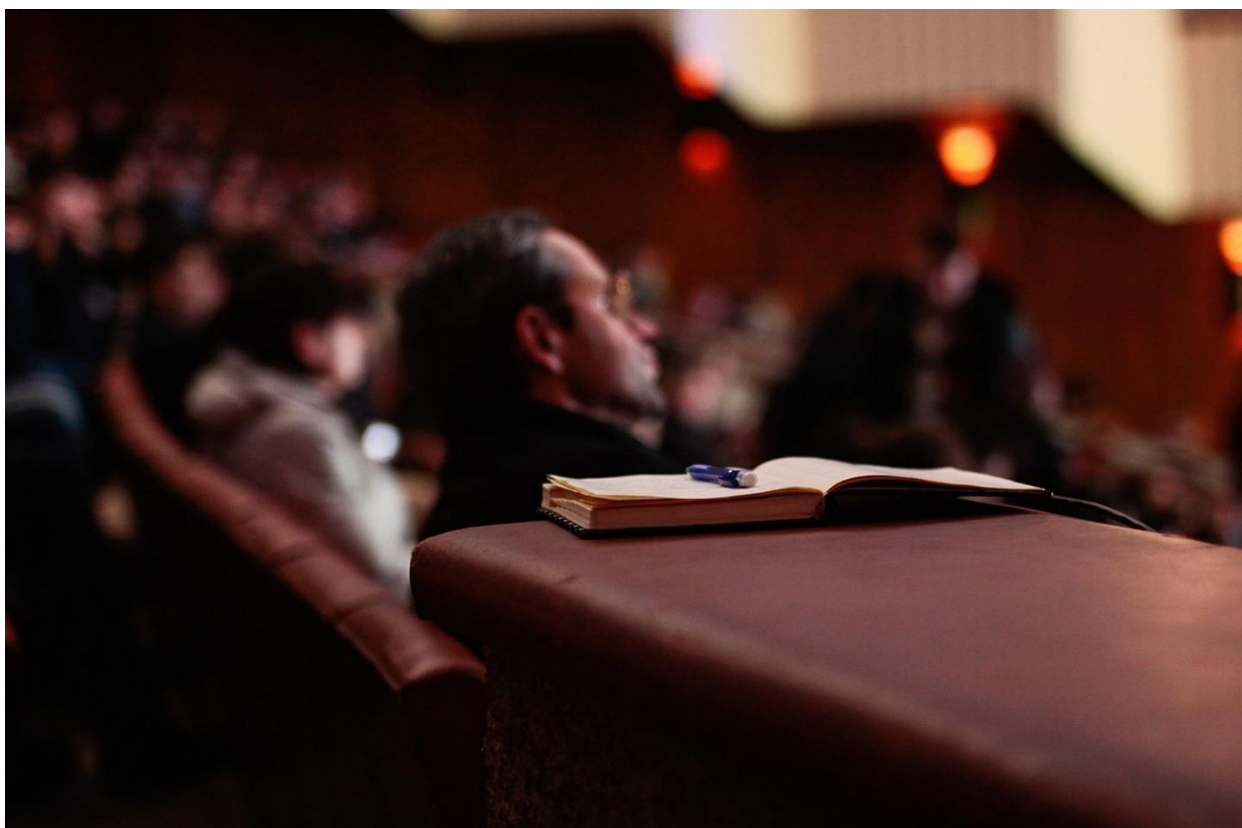
Istenünk, minden jó tőled származik. Add meg, kérünk, hogy sugallatodat követve helyesen gondolkodjunk, és irányításoddal a jót meg is valósítsuk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el Szentlelkedet, hogy megtaláljam és bátran megtegyem akaratomat. Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Íme, ők az én anyám és az én testvéreim! (Mk 3,20-35)

(Forrás: Pixabay)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Jézussal egyre személyesebb és családiasabb kapcsolatba kerülhetek, ha keresem és megteszem a mennyei Atya akaratát.
- Az Úr Jézus tekintete rajtam is megpihen.
- Isten mindig megbocsát, ha bocsánatot kérek Tőle.

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Szüntelenül keressem az Úr arcát és tekintetét.
- Mindig törekedjem megtalálni és megtenni az Atya akaratát.
- A gondolataim, tetteim és szavaim legyenek egységben Jézussal.

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyagok*, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Évközi 10. vasárnap („B” év)
Borítófotó © Pixabay

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Szent Ágoston gondolatait a Padri dell Bibbia olasz nyelvű kiadvány alapján Hegyi László fordította
Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Newman bíboros: Küldetésem van – <http://kerjegyimat.blogspot.com/2014/04/john-henry-newman-istenem-lehet-lelkunk.html>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a lectio divina munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Livia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfallvi Ildikó, Rácz Dávid, Rácz Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2024

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levélcím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu

Verziószám: 1.04